

4ve akadémia

Moja rodina a spoločenská zodpovednosť

Sociálna práca s minoritami

Anna Kniezová, 2. ročník Mgr., Sociálna práca, UMB,
2017/2018
27.11.2017

Pre svoj projekt som si vybrala tému: Moja rodina a spoločenská zodpovednosť. Prečo práve táto téma? Preto, lebo od malička ma rodina veľmi formuje a v istom zmysle aj ovplyvňuje. Vďaka Bohu mám skvelú rodinu, v ktorej som dostávala a dostávam všetko. Máme fungujúce vzťahy, úplnú rodinu, máme dobré podmienky na život, nič nám nechýba. a svoju rodinu mám veľmi rada a vďačím jej za veľa. Naša rodina je pomerne veľká, keďže som zo 6 súrodencov a ja som najmladšia, čiže moji rodičia sú už aj mnohonásobnými starými rodičmi. Takže téma rodiny mi je blízka.

Tému spoločenskej zodpovednosti v našej rodine som sa rozhodla spracovať formou použitia videí z online živej knižnice a dotazníkmi pred a po pozretí videí.

A ktoré videá som vybrala? Chcela som určite video týkajúce sa migrantskej problematiky, keďže aj doma sme sa často o tom rozprávali, prispievali sme do zbierok pre utečencov a bolo to niečo, čo nás zaujímalo. Tak som sa rozhodla pre video dobrovoľníčok Lienky a Eleny. Za druhé video som zvolila príbeh antropológa Daniela, ktorý odišiel do džungle. Téma kresťanstva a misií je pre moju rodinu blízka, ale prostredie džungle nie a to je pekné prepojenie.

Pôvodne sme plánovali s rodinou spraviť stretnutie a spoločne sa o videách porozprávať. Keďže to však z časového hľadiska pre mňa nebolo reálne, rozhodla som sa pre formu online dotazníkov. Nevedela som však či moji príbuzní budú chcieť spolupracovať, či si nájdu čas a na pozretie videí a vyplňanie dotazníkov, keďže išlo aj o obmedzenie časom. Vytvorila som teda dva dotazníky. V dotazníku pred pozretím videa boli tieto otvorené otázky:

1. Aké pocity v Tebe vyvoláva pojem utečenecký tábor?
2. Myslíš si, že migranti potrebujú tvoju pomoc?
3. Bol by si ochotný ísť ako dobrovoľník/dobrovoľníčka do utečeneckého tábora?
4. Vieš si predstaviť, že by si prijal migranta do svojho domova?
5. Myslíš si, že je možné alebo reálne byť misionárom v džungli?
6. Dá sa podľa Teba porozumieť cudziemu kmeňu a žiť s ním v jednej džungli?

Tieto dotazníky pred pozretím videí vyplnilo 9 členov rodiny. Po pozretí videí členovia mojej rodiny dostali druhý dotazník, v ktorom boli niektoré otázky tie isté ako v prvom dotazníku, plus boli pridané niektoré ďalšie, ktoré slúžia k lepšej reflexii.

Ako už je vyššie spomenuté, prieskum som robila medzi členmi rodiny. Veková škála u mojich blízkych je od 26-67 rokov. Väčšina z oslovených stihla vyplniť obidva dotazníky. Nepodarilo sa to však všetkým alebo sa nevyjadrili ku všetkým otázkam, s čím som počítala a úplne to rešpektujem. Po rozhovore s niektorými z nich mám informácie o tom, že videá boli dlhé, trochu monotónne a viackrát sa opakovalo sklamanie z videa Daniela, ktorý stratil kresťanskú vieru.

A ako odpovedali moji príbuzní v dotazníkoch?

V prvej otázke som sa pýtala respondentov, čo v nich vyvoláva pojem utečenecký tábor. Pred videami sa objavili odpovede ako: strach, súcit, ľudia v núdzi z rôznych dôvodov, pocit solidarnosti, ale aj pocit bezmocnosti, „out of comfort“, kríza, beznádej, väzenie, obavy, beznádej, nedôvera alebo všeobecne negatívne pocity. Po pozretí videa sa objavili aj podobné odpovede, ale aj nové, ako napríklad: ľudia, ktorí potrebujú pomoc, ľudia, ktorí čakajú na prijatie či chaos a neistota. Jeden člen rodiny konštatoval, že jeho názor sa nezmenil.

V druhej otázke som sa pýtala respondentov či si myslia, že migranti potrebujú ich pomoc. Respondenti rozhodne súhlasili, hoci niektorí nevedia, ako by pomohli. Po videu ostávajú názory nezmenené, pričom jeden respondent poznamenal aj to, že jeho úlohou je v prvom rade pomoc svojej rodina, ktorá ho teraz potrebuje.

V ďalšej otázke som sa pýtala členov mojej rodiny či by boli ochotní ísť ako dobrovoľníci do utečeneckého tábora. 77% z nich odpovedala záporne a dvaja aj uviedli dôvod, ktorým je vek. Zvyšných 23% odpovedalo kladne. Po pozretí videa sa odpovede zmenili, kde zápornú odpoveď uviedlo už len 57% a zvyšných 43% by bolo ochotných ísť robiť dobrovoľníka do utečeneckého tábora, hoci aspoň na krátky čas.

V otázke či by si členovia mojej rodiny vedeli predstaviť prijať migranta do svojho domova boli odpovede boli u väčšiny z nich vyjadrené slovom „nie“. Niektorí členovia si to predstaviť vedia alebo ak by to bolo na krátku dobu. Po pozretí videa ostala situácia podobná, pričom sa objavil aj dôvod prečo nie a tým je jazyková bariéra.

Po otázkach týkajúcich sa migrantskej problematiky sme sa dostali o téme misií v džungli. A teda som sa pýtala respondentov na to či si myslia, že je možné byť misionárom v džungli.

Väčšina opýtaných odpovedala že áno, je to možné, pričom dodávajú, že to záleží aj od povahy človeka. Po pozretí videa s Danielom sú odpovede totožné, pričom respondenti zároveň dodávajú, že to nie je možné zovšeobecniť alebo posúdiť na základe jedného videa.

V šiestej otázke som sa pýtala na to či je možné porozumieť cudziemu kmeňu a žiť s ním spolu v jednej džugli. Dvaja respondenti to nevedia posúdiť, ale takmer všetci ostatní odpovedali kladne. Konštatujú však, že to chce veľa času a že zároveň človek si zvykne na všetko. Taktiež dodávajú, že sú ľudia, ktorí to dokázali a robia to aj dnes. Po pozretí videa sú odpovede podobné. Väčšina taktiež odpovedá kladne. Dodávajú však, že to chce čas, určite to je náročné a že záleží aj od toho, aké sú očakávania.

Toto bolo 6 základných otázok, ktoré boli v oboch dotazníkoch. V druhom dotazníku boli ešte ďalšie 4 otázky, a teda konkrétne v 7. otázke som sa pýtala ľudí na to, čo ich v príbehoch prekvapilo. Odpovede boli nasledovné:

- Daniel – hovorí o tolearncii a pod, ale v podstate zhodil kresťanstvo a misionársku činnosť
- Prekvapilo ma, čo to urobilo s Danielom
- Zmena pastora, že stratil vieru
- Ochota pomáhať, nebyť ľahostajný pri problémoch druhého
- Príbeh o otečencovch ma neprekvapil asi preto, že ma táto problematika zaujala už skôr
- V podstate nič
- Odhodlanie, ochota riskovať. A ešte som nepočula o tom, že by misionár stratil vieru.

V otázke: „Čo sa Ti páčilo veľmi a čo menej?“ sú zaznamenané tieto odpovede:

- Páčil sa mi prístup ženy v prvom videu, ktorej rodina prijala migranta. Nepáčili sa mi niektoré veci na Danielovom rozprávaní – vid' odpoveď na otázku 7
- Páčila sa mi spolupráca rodín dobrovoľníčok, ich ochota ísť a pomáhať a to, že sa to prenáša na deti
- Že tí ľudia, čo do toho išli, dali do toho všetko
- Ochota pomáhať
- Páčila sa mi odvaha dobrovoľníčky ubytovať u seba utečenkyňu, nepáčila sa mi irónia a smiech na konci videa misionára – keď spomenul, že jeho manželka ostala v džungli
- Beriem to ako fakt, nehodnotím.

- Páčilo sa mi odhodlanie a ochota pomáhať

Aké myšlienky si z videí členovia mojej rodiny odnášajú?

- Dôležitý je osobný prístup k ľuďom a je potrebné byť opatrný pri hodnotení situácie
- Je dobré vyjsť zo svojho pohodlia v ústrety druhým
- Že treba ľuďom pomáhať
- Pozitívne v tom zmysle, že sa nájdu ľudia, ktorí sú ochotní sa vzdať svojho pohodlia, času, atď. a chcú robiť dobro
- Viac vnímam, že keď chceme iným pomáhať, je potrebné ich najskôr pochopiť.
- Je to o téme, o ktorej sa hovorí na jednej strane veľa a zároveň málo
- Je fajn, že existujú ľudia ochotní pomáhať

Takzvaná bonusová otázka na záver znela: „Ak je niečo, čo chceš odteraz robiť ináč čo to je?“

- Je dôležitejšie ľudí najprv spoznať a pochopiť, nie chcieť meniť.
- Viac pomáhať
- V službe sa nedat' odradiť
- To neviem
- Nemám nič konkrétne.
- Pomáhať ľuďom vo svojom blízkom okolí, do pralesa alebo utečeneckého tábora sa nechystám.

Na záver môžem skonštatovať, že úloha sa mi podarila splniť. Tému spoločenskej zodpovednosti v mojej rodine som preskúmala formou dotazníkov a videí z Online živej knižnice. Výsledky dotazníkov ukazujú, že v mnohých prípadoch nastali zmeny vnímania, čo hodnotím pozitívne a považujem to za prejav zamýšľania sa nad vlastnými postojmi a názormi a otvorenosť novým podnetom. Verím, že aj takýmto spôsobom som mojim blízkym dala nové podnety na premýšľanie a na budovanie postojov.